

„Jo, mami, tohle je Hadley. Je tu někde táta? Musíme si promluvit,“ řekne Hawk a odvede matčinu pozornost.

„Ano, jistě, zmiňoval ses o tom v telefonu.“ Matka mávne nad jeho slovy rukou. „Nechápu, o co tu jde.“

„Až přijde táta, řeknu ti to,“ odpoví Hawk. Začíná být podrážděný.

„Jsem tu, jsem tu,“ ozve se starší muž, scházející ze schodů. Zapíná si sako a vypadá, že se chystá někam na večer vyrazit.

Dorazí do foyer a prakticky mě ignoruje. Přistoupí ke své ženě a políbí ji na tvář. Když je vidím stát vedle sebe, dojde mi, že se *chystají* někam vyrazit. Na synovu návštěvu by se takhle nevyparádili.

Při pohledu na ně, jak tam spolu stojí, si vybavím těch několik detailů, co o nich vím, a které jsem si zapsala do svého zápisníku – do *toho* zápisníku. Maria a Barton Davenportovi. Manželé jsou už jednadvacet let. Oba studovali na Pacific Prep společně s Wilbertem Warrenem, Lawrencem Ruthefordem a Frankem Hayesem. Nepovedlo se mi ale najít žádnou zmínku o tom, jestli byla jednou z jeho dívek měsíce, nebo jak se tomu tehdy říkalo. První zpráva o tom, že jsou pár, kterou jsem našla, byla až z doby, kdy spolu chodili na vysokou.

„Co to má znamenat?“ zeptá se otec Hawka.

Když si všimne, že *pořád* rozpačitě postávám u dveří, prohlédne si mě a jeho výraz je prázdný, nijak nedává najevo, co si o mně na první dobrou myslí.

„Kdo je to?“ zeptá se a otočí se ke svému synovi.

„Tohle je Hadley,“ zopakuje Hawk. „Pojďme se posadit, všechno vám vysvětlím.“

Barton s nespokojeně sevřenými rty doprovází svou manželku k pohovce. Váhám, jestli je mám následovat, ale Hawk mě sjede ledovým pohledem a škubne

hlavou, abych se pohnula. Neochotně odlepím nohy od podlahy, jdu za ním a oba se posadíme naproti... našim rodičům? *Bože, to zní divně.*

Hawk se usadí na nepohodlnou pohovku, nohy má doširoka roztažené a na to, jak trapný rozhovor se právě chystáme vést, působí až příliš uvolněně. Já mám úplně prkenná záda a sedím na okraji pohovky, připravená každou chvíli zdrhnout.

Otec těká očima mezi námi, zachmuřený, až mu na čele naskakují vrásky. „Myslím, že vím, o co jde.“ Jeho hlas zní vážně, zavrtí hlavou a zklamaně se na Hawka zamračí.

Obočí mi vyletí až do půlky čela, když zmateně přeskakuji pohledem z něj na Hawka a zpět. *Jak by mohl vědět, o co jde?*

Barton si zklamaně povzdychne. „Myslel jsem, že jsem tě vychoval líp, synu. Takovým skandálům, jako je tenhle, se chceme *vyhnout*.“ Se sevřenými rty pohlédne stranou na svoji ženu. „Marie, máš číslo na doktora Mitchella, že?“

Matka zalapá po dechu a rukou si zakryje ústa. V tu chvíli jsem naprosto zmatená. Upřímně řečeno, nemám ponětí, o čem se baví.

„Ach bože.“ Upřeně se mi zadívá na břicho a teprve pak manželovi odpoví. „Ano, jistěže mám. Hned mu zavolám. Může se o ten, ehm, problém, postarat.“

Co se to sakra děje? Co s tím má společného nějaký doktor?

„Jak je to dlouho?“ Její tón zní ostře a propichuje mě chladným pohledem.

„Já ne...“

„Ježíši, mami,“ vykřikne rozhořčeně Hawk, protože mu došlo, o čem jeho rodiče mluví. „Kurva, ona není těhotná.“